Teismo praktikos rinkinys

TARNAUTOJŲ TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS
2010 m. rugsėjo 30 d.

Byla F-36/05

Gudrun Schulze
prieš
Europos Komisiją

„Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Paskyrimas — Kandidatai, įrašyti į rezervo sąrašą prieš įsigaliojant naujiems Pareigūnų tarnybos nuostatams — Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl priskyrimo prie lygio įdarbinant — Pakopos suteikimas — Pareigūnų tarnybos nuostatų 32 straipsnis — Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 2, 5 ir 12 straipsniai — Diskriminavimas dėl amžiaus — Vienodas atlygis už lygiavertį darbą — Gero administravimo principas — Rūpestingumo pareiga“

Dalykas: Pagal 236 straipsnį ir AE 152 straipsnį pareikštas ieškinys, kuriuo G. Schulze prašo: visų pirma panaikinti 2005 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimą atmesti jos skundą ir 2004 m. spalio 11 d. sprendimą priskirti ją A*6 lygio 2 pakopai; subsidiariai, įpareigoti Komisiją sumokėti jai žalos atlyginimą.

Sprendimas: Ieškinį atmesti. Kiekviena šalis padengia savo išlaidas.

Santrauka

1. Pareigūnai — Pareigūno statusas — Suteikimo sąlygos
(Pareigūnų tarnybos nuostatų 3 straipsnis)

2. Pareigūnai — Įdarbinimas — Priskyrimas lygiui — Reglamentu Nr. 723/2004 įvesta nauja karjeros sistema — Pereinamojo laikotarpio nuostatos, reglamentuojančios priskyrimą prie lygio
(Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio 1 dalis, 27 straipsnio pirma pastraipa ir 29 straipsnio 1 dalis; XIII priedo 12 straipsnio 3 dalis; Tarybos reglamentas Nr. 723/2004)

3. Pareigūnai — Įdarbinimas — Priskyrimas lygiui — Reglamentu Nr. 723/2004 įvesta nauja karjeros sistema — Pereinamojo laikotarpio nuostatos, reglamentuojančios priskyrimą prie lygio
(Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 12 straipsnio 3 dalis; Tarybos reglamentas Nr. 723/2004)

4. Pareigūnai — Paskyrimas — Lygio ir pareigų atitiktis — Užimtinų pareigų lygio nustatymas
(Pareigūnų tarnybos nuostatų 5 straipsnio 4 dalis, 7 straipsnio 1 dalis ir 62 straipsnio pirma pastraipa; I priedas; Tarybos reglamentas Nr. 723/2004)

5. Pareigūnai — Principai — Administracijos rūpestingumo pareiga — Gero administravimo principas — Ribos
(Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 12 straipsnio 3 dalis)

1. Iš Pareigūnų tarnybos nuostatų 3 straipsnio matyti, kad pareigūno paskyrimo pagrindas yra vienašalis Paskyrimų tarnybos aktas, kuriame nurodoma paskyrimo įsigaliojimo data ir pareigos, į kurias suinteresuotasis asmuo skiriamas. Tik priėmus sprendimą dėl paskyrimo atvirą konkursą laimėjęs asmuo gali reikalauti suteikti pareigūno statusą ir atitinkamai – taikyti tarnybos nuostatų normas.

(žr. 48 punktą)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisija*, T-58/05, Rink. p. II-2523, 54 ir 55 punktai.

2. Neužkertant kelio bet kokiai teisės evoliucijai, lygybės principu negalima apriboti teisės aktų leidėjo laisvės bet kuriuo momentu daryti Pareigūnų tarnybos nuostatų pakeitimus, kurie, jo manymu, atitinka tarnybos interesą, net ir tuomet, kai šios nuostatos atrodo esančios mažiau palankios negu ankstesnės.

Todėl teisės aktų leidėjas, vykdydamas Pareigūnų tarnybos nuostatų reformą, galėjo nustatyti, kad konkursus laimėję asmenys, kuriuos iki 2004 m. gegužės 1 d. buvo numatyta įdarbinti nustatant A 7 arba A 6 lygį, dabar turi būti įdarbinami nustatant A*6 lygį, ir kartu sumažinti šiems lygiams nustatytus atlyginimus.

Tai atlikdamas teisės aktų leidėjas nepažeidė lygybės principo ir ypač bet kokios diskriminacijos dėl amžiaus draudimo, nes lygių atitikties lentelė Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 12 straipsnio 3 dalyje ir mėnesiniai baziniai darbo užmokesčiai akivaizdžiai neturi jokio tiesioginio ar netiesioginio ryšio su suinteresuotųjų asmenų amžiumi.

Be to, remiantis taisykle, kuri išplaukia iš Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio 1 dalies, 27 straipsnio pirmos pastraipos ir 29 straipsnio 1 dalies, pagal kurią pareigų lygis nustatomas atsižvelgiant į jų pobūdį, svarbą ir apimtį, kad ir kokia būtų suinteresuotųjų asmenų kvalifikacija, Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 12 straipsnio 3 dalies lygių atitikties lentelėje bazinis A*5 lygis atskiriamas nuo aukštesnio A*6 lygio siekiant atsižvelgti į šio lygio pareigoms užimti reikalaujamą patirtį.

Todėl negalima tvirtinti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 12 straipsnio 3 dalimi draudžiama atsižvelgti į profesinę patirtį; atvirkščiai, pagal ją Paskyrimų tarnyba, objektyviai nustatydama užimtinų pareigų lygį, įpareigojama atsižvelgti į šią patirtį dėl tarnybos intereso.

(žr. 58–62 punktus)

Nuoroda:

Teisingumo Teismo praktika: 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją*, C-443/07 P, Rink. p. I-10945, 83 punktas.

Pirmosios instancijos teismo praktika: 1998 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Ryan prieš Audito Rūmus*, T-121/97, Rink. p. II-3885, 98 ir 104 punktai; 2006 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Campoli prieš Komisiją*, T-135/05, Rink. VT p. I-A-2-297 ir II-A-2-1527, 105 punktas; minėto Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* 86, 89 ir 113 punktai.

Tarnautojų teismo praktika: 2007 m. birželio 19 d. Sprendimo *Davis ir kt. prieš Tarybą*, F-54/06, Rink. VT p. I-A-1-165 ir II-A-1-911, 81 punktas.

3. To paties darbdavio darbuotojų, atliekančių lygiavertį darbą, teisė gauti tokį patį atlyginimą yra speciali bendrojo lygybės principo, kurio laikymąsi turi užtikrinti Tarnautojų teismas, išraiška. Be to, ši teisė įtvirtinta Tarptautinio ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių pakto 7 straipsnyje ir Tarptautinės darbo organizacijos konvencijoje Nr. 111.

Tačiau vienodo vertinimo principu nedraudžiama skirtingai vertinti panašių situacijų, jeigu skirtingas vertinimas grindžiamas svarbiomis objektyviomis aplinkybėmis, kurias tikrina teismas.

Taigi teisės aktų leidėjas, vykdydamas Pareigūnų tarnybos nuostatų reformą, galėjo pakeisti lygių ir pareigų atitiktį, ypač priimdamas Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 12 straipsnio 3 dalį, nes pereinamojo laikotarpio nuostatoje paprastai nustatomos Pareigūnų tarnybos nuostatų, kurių taikymui sistemos pakeitimas neišvengimai turi įtakos, išimtys.

Šiomis sąlygomis vykstant Pareigūnų tarnybos nuostatų reformai paskirti pareigūnai negali būti laikomi esantys tokioje pačioje teisinėje padėtyje kaip įdarbintieji prieš 2004 m. gegužės 1 d., kurių paskyrimas buvo reglamentuojamas ankstesniais Pareigūnų tarnybos nuostatais.

Todėl pagal lygių sistemos reformą teisės aktų leidėjas nepažeidė vienodo atlyginimo už lygiavertį darbą principo, suteikęs po šios reformos įdarbintiems pareigūnams atlyginimą, susijusį su lygiu, kuriam jie buvo priskirti pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 12 straipsnio 3 dalį, ir mažiau palankų už nustatytą ankstesniems lygiams, kuriems buvo priskirti iki 2004 m. gegužės 1 d. įdarbinti pareigūnai.

Todėl aplinkybė, kad iki 2004 m. gegužės 1 d. įdarbintų asistentų arba administratorių atlyginimas yra didesnis negu po šios datos įdarbintų pareigūnų, nepažeidžia vienodo atlyginimo už lygiavertį darbą principo.

(žr. 74–79 punktus)

Nuoroda:

Teisingumo Teismo praktika: 2001 m. birželio 26 d. Sprendimo *Brunnhofer*, C-381/99, Rink. p. I-4961, 28 punktas; minėto Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* 77–79 ir 105 punktai.

Pirmosios instancijos teismo praktika: minėto Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* 75, 80,114, 126 ir 129 punktai.

4. Iš kartu skaitomų Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio 1 dalies ir 62 straipsnio pirmos pastraipos, pagal kurias pareigūnas turi teisę į jo lygį ir pakopą atitinkantį atlyginimą, matyti, kad, nustačius lygį ir tuo pačiu pareigūno darbo užmokesčio dydį, jam negali būti patikėtos šio lygio neatitinkančios pareigos. Kitaip tariant, lygis ir darbo užmokestis, į kurį turi teisę pareigūnas, apibrėžia užduotis, kurios jam gali būti paskirtos. Todėl lygio ir pareigų atitikties principas taip pat suteikia teisę kiekvienam pareigūnui atsisakyti užimti jo lygio neatitinkančią darbo vietą ir dėl to galiausiai atsisakyti užimti jo atlyginimo neatitinkančias pareigas.

Tam, kas išdėstyta, neprieštarauja aplinkybė, kad Reglamentu Nr. 723/2004, iš dalies keičiančiu Pareigūnų tarnybos nuostatus ir Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygas, nustatytos redakcijos Pareigūnų tarnybos nuostatų 5 straipsnio 4 dalyje ir I priede tiksliai nenustatyta tam tikrų pareigų ir tam tikro lygio atitiktis. Šiomis nuostatomis nekeičiamas iš Pareigūnų tarnybos 7 straipsnio 1 dalies išplaukiantis principas, pagal kurį užimamų pareigų lygį reikia nustatyti atsižvelgiant į užduočių, susijusių su nagrinėjamomis pareigomis, svarbą ir vienintelį – tarnybos – interesą. Šios nuostatos tereiškia, kad Paskyrimų tarnyba negali nustatyti tikslaus užimsimų pareigų lygio pranešime apie laisvą darbo vietą. Tačiau ši institucija, naudodamasi didele diskrecija vertinti, lieka įpareigota užtikrinti, kad jos

pranešime apie laisvą darbo vietą nurodomų lygių spektras pakankamai atspindėtų aptariamų užduočių svarbą ir kad paskyrimas į vieną iš šių lygių būtų objektyvus, ypač atsižvelgiant į prisiimtinų užduočių svarbą.

(žr. 80 ir 81 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 1991 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Jongen prieš Komisiją*, T-18/90, Rink. p. II-187, 27 punktas; 2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija prieš Economidis*, T-56/07 P, Rink. VT p. I-B-1-31 ir II-B-1-213, 82–86 punktai; 2009 m. birželio 18 d. Sprendimo *Komisija prieš Traore*, T-572/08 P, Rink. VT p. I-B-1-39 ir II-B-1-223, 38, 40 ir 41 punktai.

5. Gero administravimo principas nėra labiau privalomas nei reglamentas. Tas pats taikoma administracijos pareigai atsižvelgti į jos tarnautojų interesus, kuri atspindi priešpriešinių teisių ir pareigų pusiausvyrą, kuri Pareigūnų tarnybos nuostatuose sukurta nustatant viešosios valdžios institucijų ir viešosios tarnybos tarnautojų santykius ir kuri dėl to visuomet ribojama taikant galiojančias normas.

Todėl dėl vietos, kurią normų hierarchijoje užima gero administravimo principas ir rūpestingumo pareiga, pareigūnas, paskirtas laikotarpiu nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki 2006 m. balandžio 30 d., negali jais remtis, kad gautų kitokį nei iš Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 12 straipsnio 3 dalies išplaukiantį rezultatą, nes institucijos kompetencija susijusi su šia nuostata.

(žr. 86 ir 87 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 1990 m. kovo 27 d. Sprendimo *Chomel prieš Komisiją*, T-123/89, Rink. p. II-131, 32 punktas; 1993 m. birželio 17 d. Sprendimo *Arauxo-Dumay prieš Komisiją*, T-65/92, Rink. p. II-597, 37 punktas; 1994 m. birželio 22 d. Sprendimo *Rijnoudt ir Hocken prieš Komisiją*, T-97/92 ir T-111/92, Rink. VT p. I-A-159 ir II-511, 104 punktas; minėto Sprendimo *Campoli prieš Komisiją* 149 punktas.

Tarnautojų teismo praktika: 2007 m. sausio 23 d. Sprendimo *Chassagne prieš Komisiją*, F-43/05, Rink. VT p. I-A-1-27 ir II-A-1-139, 111 punktas.